



ELS ANALFABETS

Arnau
Refugi Humanitari del Catatumbo
Octubre de 2009

Diuen que un analfabet
és aquell que no sap
escriure ni llegir.
Tot i que sàpiga parlar, cantar,
escoltar, riure i córrer.

Qui cregui que a l'intel·lectual
li vingui el saber
de forma natural
és que el seu creure va molt malament.

Diuen que un analfabet
sempre pot aprendre,
llàstima que no sempre diguin
de la seva capacitat d'ensenyar
sense necessitat d'escriure i llegir.

Hi ha analfabets
de l'escriure i el llegir
que posseeixen més coneixement
que piles de llibres de lletres
que diuen molt sense entendre res.

I és que...
qui ja no és analfabet
en l'art del conèixer?
i qui ja pot graduar-se
en la matèria de l'entendre?
qui pot ensenyar
i a la vegada
deixar d'aprendre?

Només els analfabets de la vida
creuen saber més que els demés.

Són els que parlen i no escolten
els qui aprenen a no saber
tot i que se sàpiguen totes les lletres
aquests ja no saben llegir.

Perquè qui llegeixi 'cadira'
i no sàpiga què és estar cansat
anirà tan perdut
com qui llegeixi
'una persona està cansada'
i no entengui que la resposta és
dir 'asseu-te al meu costat'.

L'alfabetitzat que no sap asseure's
al costat de l'analfabet
és digne de saber un alfabet mort.

L'alfabetitzat que pretengui
asseure's davant de l'analfabet
és digne de perdre el seu propi alfabet.

L'alfabetitzat que pretengui ensenyar
el seu propi alfabet
menyspreant tots els demés
anirà cavant la seva tomba en el dogma
sense tornar a saber què és llegir
i sabent escriure
sense saber el que pot dir.

Qui només busqui llegir
la saviesa universal
i s'oblidi d'escoltar
al qui vol opinar,
al qui dubta amb preguntes
o al qui no s'atreveix a parlar
es tornarà
el més gran alfabetitzat
del saber que no serveix de res
i aprendrà què és riure

sense entendre la gràcia,
llegirà la definició de plorar
sense haver conegut mai la desgràcia,
i després parlarà d'ajudar
sense tenir ningú al seu costat.

La millor manera
de combatre l'analfabetisme
és aprendre amb els analfabets,
és obrir-nos a les diferents formes
de llegir i escriure la vida,
és ensenyar a qui ens demani llegir-nos
i aprendre de qui ens vulgui escriure.

Encara que només sigui parlant,
encara que només sigui rient,
encara que només sigui plorant,
sempre s'aprendrà vivint.

LOS ANALFABETOS

Arnau

Refugio Humanitario del Catatumbo

Octubre de 2009

*Dicen que un analfabeto
es aquel que no sabe
escribir ni leer.*

*Aunque sepa hablar, cantar,
escuchar, reír y correr.*

*Quien crea que el intelectual
le venga el saber
de modo natural
es que su creer va muy mal.*

*Dicen que un analfabeto
siempre puede aprender,
lástima que no siempre digan
de su capacidad de enseñar
sin necesidad de escribir y leer.*

*Hay analfabetos
del escribir y el leer
que poseen más conocimiento
que montes de libros de letras
que dicen mucho sin nada entender.*

Y es que...
¿quien ya no es analfabeto
en el arte del conocer?
¿y quien puede ya graduarse
en la materia del entender?
¿quién puede enseñar
y a la vez
dejar de aprender?

Sólo los analfabetos de la vida
Creen saber más que los demás

Son los que hablan y no escuchan
quienes aprenden a no saber
aunque se sepan todas las letras
esos ya no saben leer.

Porqué quien lea 'silla'
y no sepa qué es estar cansado
irá tan perdido
cómo quien lea
'una persona está cansada'
y no entienda que la respuesta es
decir 'siéntate a mi lado'.

El alfabetizado que no sabe sentarse
al lado del analfabeto
es digno de saber un alfabeto muerto.

El alfabetizado que pretenda
sentarse delante del analfabeto
es digno de perder su propio alfabeto.

El alfabetizado que pretenda enseñar
su propio alfabeto
despreciando todos los demás
irá cavando su tumba en el dogma
sin volver a saber qué es leer
y sabiendo escribir
sin saber lo que puede decir.

Quien sólo busque leer
la sabiduría universal
y se olvide de escuchar
al que quiere opinar,
al que duda con preguntas
o al que no se atreve a hablar
se volverá
el más grande alfabetizado
del saber que no sirve de nada

*y aprenderá qué es reír
sin entender la gracia,
leerá la definición de llorar
sin haber conocido nunca la desgracia,
y después hablará de ayudar
sin tener nadie a su lado.*

*La mejor manera
de combatir el analfabetismo
es aprender con los analfabetos,
es abrirnos a las distintas formas
de leer y escribir la vida,
es enseñar a quien nos pida leernos
y aprender de quien nos quiera escribir.*

*Aunque sólo sea hablando,
aunque sólo sea riendo,
aunque sólo sea llorando,
siempre se aprenderá viviendo.*